

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Historia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

limus. In Epitome divinarum decretorum, in præm. fol. 365.
 Synesi: Melius est confidere in Deo, quam in homine. Sed tamen audio gregales ex impietissima Eunomii sub nomine Quintiani, eiusque in exercitu famigeratam potentiam iterum adulterare Ecclesiam Dei, quosdam falsos magistratos laqueum intentare simplicioribus animis: Quos nuper Quintiani emissarii secum ducentes, ad hoc ipsum abnavigauerunt. Nam iudicium litemque simulant se de impietate instituire, cum reuera pietatem in contentionem & periculum sint vocaturi. Ipsi igitur degeneras sacerdotes, isti nouitii Apostoli, & Diaboli, & Quintiani, videte, ne ignaris vobis in gregem, quem pacificis, inflant, neue clam vobis tritico zizaniam adseminent. Nota sunt omnibus illorum refugia. Scitis qui pagi illos excipiant, quæue domus latronibus pareant. Fures sagaciter insectemini, æmulatores scitis benedictionis, qua benedixit Moyses, qui contra eos, qui in castris peccauerant, & animum & manum exercuerunt. Id autem operæ pretium est, vt dicam, fratres, bona bene fiant, concertatio quæstus lucrandique amoueat. Omnia propter Deum agantur. Non decet eumdem virtutis & vitii esse scopum: pro pietate hoc curriculum pro animabus contendendum, ne aliquas ab Ecclesia deprædentur, vt volent, & vtiã sapius factum est. In epist. ad Presbyr. col. 305.

Epiphanius. Et sic Bardesanus per omnia magnopere ornatus erat, donec in errorem scite suæ incidit, factas instar pulcherrimæ nauis, cui incomparabile onus immititur, & quæ iuxta ripas portus tracta est, & totum mercimonium perdidit, & aliis, qui confecerunt nauem, mortem induxit. Corruptur enim hic per Valentianos: & ex ipsorum improbitate, venenum & zizaniam horum haurit. lib. secundo, Thom. 2. fol. 225.

Sicut si quis videat aliquem natantem in aqua: & ignorans natandi experientiam, seipsum det aquis, & submergatur, quum non expertus sit, neq; certo sciat scientiam eorum, qui per manus & pedes sibi ipsi salutem suppeditant, sed simpliciter putet aquam gestare hominem citra manuum administrum. Aut sicut si quis audiret duem supplicio affectis eos, qui aliquid mali fecerunt vsque ad minimum: & putaret vltionem æqualem in omnes exequi oportere, velut ob eandem rita etiam in calumnialem, aut pugnantem contra proximum. Aut sicut si quis sit penitus idiota, & videat principem, qui potestatem accepit, contra celestos gladium eduxisse, aut contra præfignatores, & blasphemos ac impios, putet omnes potestatem habere, vt de talibus criminibus vltiscantur, & vbi vidit homines poenas dedisse, etiam ipse similia imitatus, velit quosdam occidere, velut qui iniustos iudicat. At talis deprehensus ipse poenas dabit, vt qui a rege talium faciendorum non accepit potestatem, & æqualem calculum à legum iustitia contra omnes exire putauit, & seipsum in iniustitia per propriam inexperientiam ac inscientiam in interitum dedit. Sic etiam ipsi omnium facta simul miscens, ab omnibus exciderunt: & non intelligentes doctrinæ Dei sinceritatem, ad aliam viam decepti, conuersi sunt: nescientes, quod hæc est diuinæ Scripturæ traditio, ac consequentia. Libro secundo, Thom. 1.

Hilaritas.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

HILARITAS, Græce *ἡδονή*, ἡδονή, & est gaudii, vel exultationis in facie declaratio: secundum B. Thom. 3. Sent. dist. 26. quest. 1. art. 3.

SENTENTIA PHILOSOPHICÆ.

Hilaritas amplior est voluptate, hilares enim sumus dicendo aliquid, & si quis mente ipsa pudentiæ particeps fiat, voluptate vero affici contingit edendo aliquid, aut si quid aliud iucundi, quis ipso corpore percipiat. Plat. in Protag.

APHORISMATA.

Zeno Zitiens rogatus, cur quum esset natura seuerus, in conuiuio tamen hilaresceret? lepide respondit: Et lupinum quum sit suaapte natura amarum, tamen aqua maceratum dulcescere. Naturale est cibo potuq; rigato corpore, discuti tristitiam. Laert. libro septimo, cap. 1.

Socrates iam morti addictus, carceris ministrum in poculo circumstantem porrigentem, interrogauit, Quomodo fumen dum esset hoc pharmacum? quod eius esset artis peritus. Alludens ad ægrotos, qui à medicis, quando & qua ratione dixera sit sumenda, discunt. Rogauit præterea, an diis aliquid de suo potu libare liceat, iuxta morem conuiuiorum, quod quum negaretur: Certe, inquit, Philolophus, fas est, & oportet orare Deos, vt felix & fausta mea sit migratio. Et sic Socrates quum aduersus omnia mala animi fortitudinem armatus esset, in ipsa etiam morte hilaritatem ostendit. Laert. in eius vita.

Idem, Quum puer Socratem in ipso fere mortis agone detexif-

set, quod illi iam frigerent præcordia: Debemus gallum Aesculapio, quem persolueret negligenter sumpta portione medica conualuisset. Adeo inter quosdam hilaritas, vt moriens etiam cum ostendit postremam vocem fuisse ferunt. Laert.

Plus negabat oportere inebriari, præterquam quibus ipse Deus vinum porrigit. Festos dies autem ebrietas autem in his locum habere nequaquam debet. broterrie.

Vide Ganadium, Letitia.

Historia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

HISTORIA, Græca dictio est, *ἱστορία*, *ἱστος*, *ἱστο*, *ἱστο*, narro dicitur. Est autem historia rerum gestarum Differtque ab annalibus, quod historia est generatim, annorum obseruatio cuiuscunque ordinis anni. Sic historia, quæ per singulos dies scribitur, & a Græcis *Iuuenalis*. In cuius manibus seu pinguis, facinorosa meritis. Historia vero vniuersum comprehendit, et *Nostrum Atticorum lib. 5. c. 18.* Seruus tamen apud alios aliter sentit, & male, vt reor. Præterea annales bantur à Pontificibus maximis facti, quibus data potestatem rerum gestarum in tabulis referendi.

Historia ab *ἱστος* deducitur: hoc vale, vt *hystoria*, que spectata, quali quis dicat, gesta. *Vini de causis artium, lib. 2.*

Historia ab *ἱστος*, quod est, historiam narro, *ἱστος*, quiro, interrogo, scio, quero, disco, dico, & alia. *Historia vere & grauitur explicatur, historia dicitur post. Basilianis Græcis.*

Historia est rerum gestarum expositio. Vel, est gestarum nostræ memoriæ remota. *Cic. de inuent. lib. 1.*

Historia est testis temporum, lux veritatis, vita memoria, fra vitæ, nuntia vetustatis. *Cic. l. 2. de Orat. ad Q. Fr.*

Historia olim nihil aliud erat, nisi annalium confectio. *Orat. lib. 2.*

Historia est rerum gestarum cum laude aut vituperatio: Quæ magnarum rerum consilia, actiones, causas, & magnorum virorum actus, cum temporum, ac locorum, & descriptione, tanquam viua quedam pictura nos occupant. Ideoque hanc tanquam vitæ magistram, & ad vitam nem vitillissimam censent ferre omnes: eo quod multas exemplis cum optimis quoq; ob laudis nominisque gloriam, ad præclara quæque facinora accedant, aut quosq; ac prauos, perpetuè infamiam metu, à vitia deterrant. *Agrippa de Veritate scientiarum.*

Historia est imago veritatis. Est autem imago ea, quæ rem neq; maiorem, neq; minorem reddit: non in ortu & occatu Solis longissime, in meridie prope aequinoctium. *de caus. corrupt. artium.*

Historicus interpres est gestarum rerum, cuius iudicium laborat, peinde fit, vt cum vniuersum esse gentium, & uolentiam vel è vase contahit, vel alioquin benivolentiam, quæ res vel impostura, vel incertitia maxima est, & in *presat. ad Plut. de Sitis vniuersum illustri.*

Diuersam historicorum esse scribendi rationem ostendit. Historici enim rei ordinem seruant, & materia preparata: Oratores vero multa inuicem & inuicem docilitate consistere debet, omnia benevolentia, quæ capiat orator. *Idem.*

Habent oratio & historia multa communia, sed plerumque illis ipsis, quæ communia sunt, narrata illa, narrat hæc, & ic pleraque humilia & foedida, & ex medio petita, & in condita, splendida, excelsa conueniunt. hæc petita, & in nerui: illam chori quidam, & quali tube decem, hæc in vi, amaritudine, instantia; illa tractu & iuuat, hæc in cedine placet: postremo alia verba, alius tonus, alia *Plat. lib. 5. ad Capitoem. Nel. vt alii ad Tactum.*

Historia est rerum gestarum vel expulsiuum, vel demeritiales vero sunt, quum res gestæ plurimum annorum, & iusq; anni ordine deinceps componuntur.

Cum vero non per annos, sed per dies singulos res gestantur, ea historia est, Græco vocabulo *ἱστορία* talis *Historia lib. 5. cap. 18.*

Historia differt à fabula: Quia fabula neque veras res, sed similes contingit res: quapropter Mutæ apud Hæliodorum, vt li-

Atque Machaonia Parcas inlibere medela
 Aggredi, qui quid virtutum, quid prava libido
 Turbet, agens animos cæcis ambagibus agros:
 Contra quid virtus ratione instructa salubri,
 Conferat, aduersos casus sorte remq; malignam
 Despicens subigensq; metus, & gaudia vulgi,
 Speq; leues videns, & opum certamina Suetrix
 Fortunæ & mortis terrore excelsior omni
 Extimo studio, & cura inuenere magistræ:
 Omnibus inquam mortalis vitæ suæ utur,
 Plurimum & in pretio factorum iure ferantur
 Nullatamen doctam res Scilicet artibus agunt
 Historiam, sola hæc annos & tempora nobis
 Præterita & præterita memorans insignia mundi,
 Suggestit ignavis quæquid longæva detur
 Gestorum tenetis regis & caligine voluit.
 Immenso sita atque altis premit inuisa iustis
 Hac nobis verum primæ ab origine pandit
 Omnia: ut obscuro pulcher conuerteret orbis
 Principio, blandisque vocis effulserit æther
 Igibus, & tellus hic montibus ardua celsis
 Et in planicem & campos effusa patentes
 Protulerit subivo memorat & genus omne ferarum,
 Apsaras maculis tigres Libyq; leones,
 Fulmineq; fues, & recto vertice regem
 Cuntorum de limo hominem traxisse figuram
 Progenerante Deo Divum mundique capaxem.
 Hac eadem seruatum unum cum conige iustum
 Diluio stagnante refert, rubrumque per aquor
 Hebrais passisse rivum, merisque quadrigas
 Gorgite Nilact rivus resuente tyranni,
 Et quæquid sacra testatur pagina fama
 Hac semus prodeunte Ducum, heroumq; potentum
 Nomina fortunæ, Sires, & gesta tot & equam
 Militibus annorum diversis partibus orbis,
 Hac tumidum Xerxis flatum, pauidamque recenset
 Tempestate fugam, Persas acq; Bares,
 Balle inque manum, Hannibalem Tyrosque furores,
 Romule inque decus, apot ab utroque triumphos
 Littore Casaribus.

Dido apud Aulonium.
 Vos magis historice lectores credere Seris,
 Quam qui surta Deum, concubitusque canunt,
 Falcidæ vates remerant qui carmine Serum,
 Humanisq; Deos adsimulant votis.

¶ A POPHTHEGMATA.

• Damerius Phalerens Ptolomæum regem adhortari solebat, vt
 sibi pararet libros de regno, deque militari imperio gerendo tra
 stantes, eoque euolueret: propterea quod de ea quibus amici non
 audent admonere reges, in libris scripta habeantur. *Plur. in Græc.
 apoph. & Laer. l. 5. c. 5.*

Theopompus dicebat eum quidem optimum rerum bellicarum
 scriptorem esse, qui quam plurimorum certaminum civilium partic
 piceps fuerit & quam plurima etiam pericula caram expertus sit. In
 nitere autem voluit, eum tantum reuera esse bonum historicum,
 qui de his scribat rebus, quibus ipse interfuit. *Polib. l. 12. hist.*

Alphonsus Capuz laborans aduersa valetudine: medicis multa
 medicamenta adhibentibus, in grauissimo morbo Quinti Curtii
 historias de Alexandri Magni rebus gestis delcriptas legere cepit,
 cuius lectione delictatus cum omnem morbi improbitatem super
 set, sanitati restitutus: Valeat, inquit, Auicenna, valeat Hippocra
 tes, & alii medici, & viuat Curtius, restitutor sanitatis meæ. *Anton.
 Panorm. de rebus gest. Alphonsi, & Aeneas Syl. de eius dictis.*

¶ SIMILITVDINES.

D. Chrysostomi. Quemadmodum in agristermini columnæque
 non sunt arua confundi. Sic tempora non sunt confundi res ges
 tas, sed dum dirimunt alias ab alijs, & in ordinem congruentem
 digerunt, multa nos liberant turbatione. *Homilia 2. in Eptiam.*

D. Basilii. Quemadmodum ex igne naturaliter emicet splendor,
 ex vnguento quoque præstanti diffunditur odor: Sic è sanctorum
 commemoratione gestorum ad omnes prouenit vtilitas. *In Cordia
 num martyrem militem Casariensem.*

D. Augustini. Quid prodest lectione continua tempus occupare,
 sanctorum gesta & scripta legendo transcurrere: nisi ea mastican
 do & ruminando succum bibamus, & transglutendo vsque ad cordis
 intima transmittamus, vt is diligenter consideremus statum
 nostrum, & studeamus eorum opera agere, quorum facta & verba
 seepimus lecitare? *De scala paradisi. c. 10.*

D. Gregorii. Sicut ignotorum hominum facies cernimus, & cor
 da necimus, sed si familiari eis locutione coniungimur, vsu collo
 cium eorum, etiam cogitationes indagamus: Ita cum in sacro elo
 quio historia sola aspicitur, nihil aliud quam facies videtur: sed si
 huic assiduo vsu coniungimur, eius mirum mentem quasi ex lo
 cutionis familiaritate penetramus. Dum enim alia ex alijs colligi

mus, facile in verbis colligimus aliud esse quod
 quod sonant: tanto enim quicque notitiam
 quanto in sola eius superficie ligatur. *Lib. 10. Moral.*

Polybii. Perinde ac si quis oculos animanti effusa
 superet corporis, inutile fit: ita dempta et hiltiorum
 tio omnis inutilis est. *Lib. 1. Historiarum.*

Quemadmodum pugiles præclaræ & dextere ac
 corpora pugnantem plagam plage dextere ac
 atoribus, neque ipsis certatoribus possit le
 pulibus & plagis rationem reddant, sed satis
 efficacia virorum, tum vtrorumque concentratione
 & viribus adhuc, & alacritate animi accipiunt. Ita
 bus historie loquuntur: qui si causas vel mo
 diebus inuicem invidias, inuisiones, & impref
 runt, scribere vellent, neque ipsi emperare
 molestiam audient generat, nec legentibus
 tis adferent. *Lib. 1. Historiarum.*

Quemadmodum Tragediarum scriptores frequen
 sua, aut Diis aliquibus, aut machinis temerari
 nabiliæque principia fumant: Ita Historici simile
 tur, & dum facta iununt exordia, tandem ad Deo
 roas fugere coguntur. *Lib. 3. Histor.*

Quemadmodum medici nihil prodesse agrotanti
 morborum causas ignorant: ita qui circa res ge
 profus vultate carent, nisi & loci, temporis &
 umque occasionum ratio consistat. Nam nec
 competenter curare, nec illi quicquam ex rebus
 obire poterunt, nisi adit eorum cognitio, & quibus
 bidem.

Quemadmodum regula etiam si longitudine
 humilior sit, tamen si iud habet quod regulæ
 vocatur: si vero ad rectitudinem & proprium
 rit, omnia potius quam regula vocari debet. Sic
 phorum commentarij, etiam si vel dictione, vel
 piam ab his partibus, que ipsis propriis sunt, ab
 tem retinuerint, nomen historie recipiunt: si
 cerint non amplius historie nomine vocandi sunt.

Loctensum est hæc similitudo apud Polybium.

Quemadmodum corpus animatum, si oia sine
 redditur inutile: ita & historia, si veritatem
 liquum est, inanis redditur. *Lib. 12. Historiarum.*

Politiani. Quemadmodum vsu videmus optime
 prudenter reici, cum fordidus parati sunt. Sic
 que ornata suo ac nitore vacat, contemnuenda
 existimamus. *Lib. 10. Epist.*

Ioannis Campani. Vt anni vices pomæ, sic ætate
 cori atque ornamento peperunt: nec tempus
 quo & qui genere præclaras, & qui gestas
 abunde non tulit: alteros vt reliquam metere
 alteros vt horreo penurique repositam quæ
 quam familiaris alenda referuerant. *In Prefatione
 drea Brachyreb. gestis.*

Erasmi Roterdami. Sicut mal modice cibis
 gratiam saporis addit, ita si paulum antequam
 ris, oratio fiet venustior: si plus ausu, nihil
 libus.

Hiltrio.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Hiltrio. Hiltiones sunt, qui muliebri indumento
 dicarum sceminarum exprimebant: in autem
 historias & res gestas demonstrabant. Dicitur
 siue quod ab Hiltia id genus sit adductum, siue
 historis fabulas exprimerent, quasi hiltiones. *Polib.
 48.*

¶ PHILOSOPH. SENTENTIA.

De hiltionibus. *DIAL. xviii.
 Francisci Petrarche.
 GAVD.*

Delector hiltionum iocis. R. Hiltior mulie
 la est, que de modulatione musica liberali scilicet
 percipitur, hæc solius vanitatis & impudentie
 itionibus delector. R. Malim pauperibus malum
 bus, malim tandem solitudine delectari. G. Hiltio
 rifum mouent. R. Quid tu illis: quoties de se
 tem riste hiltio? quoties te mirantis amicum ad
 aliquid, quo illo illum, vere te autem delectat. G.
 doctos habeo. R. Habes, de quibus ridetis, quos